

(Lk14:1,7-14) Kalkuttai Teréz anya megemlítette egy látogatójának, mennyire szeretne nővéreket küldeni Kínába. Erre a látogatója igazán üzletiesen fogalmazta a kérdését: „Ott miféle embercsoportra irányítaná a működésüket?” Ő a mai evangélium szellemében válaszolt: „Hát én mind olyannal szeretnék találkozni, akinek senkije sincsen.” Vagyis a viszonzni nem tudókkal! Évekkel ezelőtt egy bíboros a Teréz anya új római menedékházának felszentelését vezette. Őeminenciája ismételten köszönetet mondott a pápának, Istennek pedig egyszer sem. Noha a bíboros nem vette észre, Teréz anya, ujját magasra emelve körbejártatta tekintetét, ezt ismételve: „Először az Úrnak kell köszönetet mondanunk.”

Mindazonáltal senki nem volt nála nagyobb tisztelettel a pápai hivatal iránt! A mai evangéliumban Urunk arra buzdít, hogy vendégként az utolsó helyet válasszuk. Ha az Egyház tagjai egy hatalmas asztal körül ülnének, az első hely kétségkívül Róma püspökét illetné. Ám az ő ülőhelyét megelőző helyen egy üres trón üdvözítőnknek, Jézus Krisztusnak kellene legyen fenntartva – noha Ő a közöttünk tartózkodásakor az utolsó helyet választotta!

Mi sem tisztább a Bibliában: Jézus egy személyre, Péterre bízta az Ő egész nyájának őrizetét. (Jn21:15-18, Mt16:16-19) Tehát nem a Jézusba vetett hitünk a legfőbb jele annak, hogy Krisztus igazi nyája vagyunk, hiszen minden igazi keresztény mint az Istenemberben hisz Őbenne. Azért vagyunk az igazi bibliai keresztények, mert a bibliában említett keresztényekhez hasonlóan nekünk is egy a pásztorunk, méghozzá nem akárki, hanem olyan, mint VI Pál. Ő az Egyházak Világtanácsa előtt – hivatalára célozva – így mutatkozott be: „A nevünk Péter!” Ő a 263-ik volt a töretlen sorban, kezdve Péterrel, a halással, Róma első püspökével. A szentírási elméletnek ilyen egybefonódása a történelmi gyakorlattal példa nélkül áll a mai világban! A Sátán minden tanítványt meg akart rostálni, Jézus mégis egyedül a Péter hitéért imádkozott, hogy az meg ne fogyatkozzék. (Lk22:31-32) Ez az imádság a pápai tévedhetetlenség egyetlen alapja. Enélkül éppen annyi hitbeli zavar lehetne az Egyházon belül, mint azon kívül van a szentírás kemény szavait tekintve! Tehát midőn a pápa valamely dogmát kihirdet, nem a kihirdetett tanítást változtatja meg, hanem minket. Hogyne erősödnénk hitünkben, amikor az egyetlen, akinek a hitét Jézus biztosítja, a evangéliumot hitelesen értelmezi?!

Egyházunkban a legrangosabb a körmenet legvégén megy. Mégis, állítólag megtörtént egy nagy ünneplés alkalmával, hogy egy kis paraszt néni a nagy Mindszenty bíborossal együtt vonult, ezáltal a püspökök fölé helyeztetve. Mégsem merte senki megzavarni őt, mivel Mindszenty számára Isten után az édesanyja érdemelte a legnagyobb megtiszteltetést. A fiú az édesanyját nyilvánvalóan másképpen rangsorolta, mint másokat. Jézus ugyanezt teszi: Édesanyja, Mária iránt mindenki másnál – még Péternél is – nagyobb tisztelettel van. Mi is minden angyalnál és szentnél jobban

tiszteljük Máriát, mert mi is felismerjük benne az édesanyánkat, hiszen az egy testhez tartozó fő és a tagok egy anyától valók! Ámen.

English / 2016 Sunday 23C

(Lk14:1, 7-14) Mother Theresa of Calcutta once told a visitor of her great desire to send sisters to China. The young American raised a most businesslike question, "Mother, have you targeted any particular group there?" In the spirit of today's gospel Mother simply said: "Well, I would very much like to meet anybody who has nobody." - i.e., people who couldn't possibly pay her back! Years ago, a cardinal was presiding at the blessing of Mother Theresa's new shelter in Rome. His Eminence repeatedly thanked the Pope without, however, thanking God. Although the cardinal failed to notice her, with finger raised on high looking to and fro, Mother repeatedly said, "We must first thank the Lord." Yet, no one was more conscious of the Pope's office than she was! In today's gospel, our Lord exhorts us to choose the last place at a banquet. If the Church were seated around an enormous banquet table, the first place should undoubtedly go to Peter's successor, the Bishop of Rome. Yet, ahead of the Pope's place should be an empty throne reserved for Christ the King – even though He chose the last place when He dwelt among us!

Nothing is clearer in the Bible: Jesus put one man, Peter, in charge of His entire flock. (Jn21:15-18, Mt16:16-19) Therefore, it's not belief in Jesus that most distinguishes us as Christ's true flock. All true Christians believe in Him as God and man. We are the true Bible Christians because like the Christians in the Bible we too are shepherded by one man – not just any man, but someone like Paul VI. When he appeared before the World Council of Churches, alluding to his office, he could say, "Our name is Peter!" He was number 263 in an unbroken line which began with Peter, the fisherman, first Bishop of Rome. This convergence of scriptural theory and historical practice is unparalleled in today's world! Although Satan wanted to sift all the apostles like wheat, Jesus prayed for Peter's faith alone, that it "might not fail." (Lk22:31-32) This prayer is the sole guarantee for papal infallibility. Without it there might be as much doctrinal backsliding inside the Church as there is on the outside regarding the gospel's hard sayings! When the Pope defines some dogma, the change occurs in us, not in the doctrine defined. We can't help but be strengthened in faith when he, whose faith alone is guaranteed by Christ, authoritatively interprets the Gospel.

In the Church, the first come last in the procession. Nevertheless, at one grand celebration a little peasant woman allegedly processed in next to the great Cardinal Mindszenty - preferred even to bishops. Yet, none dared disturb her, for she was his mother to whom, after God, he owed the highest honor. Obviously, her son determined

her seniority according to a different order than the others'. Jesus does likewise: He pays Mary, His mother, more honor than anyone else - even Peter himself. We too honor her, in whom we recognize our mother, above all saints and angels; for the head and members of one body have one and the same mother - Full of Grace, Ever Virgin, House of Gold! Amen!